

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 509
din 29.10.2009**

Dosar nr.: 643/2008

Petiția nr.: 10792 din data 10.09.2008

Petent: G. L.

Reclamat: Spitalul Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei

Obiect: comportament antisemit față de pacient și familia acestuia datorită apartenenței etnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. G. L. cu domiciliul în jud. Galați

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Spitalul Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei, cu sediul în Galați, str. Brăilei, nr. 177, jud. Galați

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează atitudinea antisemită a personalului medical la adresa petentei și a familiei sale, precum și îngrijirea necorespunzătoare a tatălui său de către cadrele medicale.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr.10792 din 10.09.2008, petenta susține că atât față de tatăl său, care era grav bolnav, cât și față de rudele acestuia, cadrele medicale reclamate au avut o atitudine antisemită și discriminatorie datorită naționalității acestora.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 10792 din 10.09.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, părții reclamate.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 13651 din 23.10.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al Spitalului Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei.

4.3. Prin rezoluția titularului de dosar, s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la sediul Spitalului Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei. În data de 29.10.2008 s-a desfășurat investigația în speță iar raportul de investigație a fost depus la dosar. De asemenea, partea reclamată a înmănat echipei de investigații punctul de vedere scris.

4.4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.5. Prin adresa cu nr. 14830 din 20.11.2008 a fost citată petenta. Prin adresa cu nr. 14831 din 20.11.2008 a fost citat Spitalul Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.12.2008.

4.6. Având în vedere încetarea mandatului de membru în Colegiul CNCD al titularului de dosar, dl. G. I. dosarul a fost redistribuit unui nou titular de dosar, în luna august 2009.

4.7. Prin adresa nr. 8030 din 01.09.2009, noul titular a comunicat petentei înscrisurile aflate la dosar, punctele de vedere formulate de către partea reclamată și s-a acordat termen pentru formulare de concluzii scrise, la data de 20.09.2009. Petenta nu a comunicat note scrise.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta arată că s-a deplasat împreună cu tatăl său, la IJP Galați pentru a depune o plângere penală. Din cauza emoțiilor, acestuia i s-a făcut rău și a fost transportat la spitalul Sf. Apostol Andrei din Galați. Petenta susține că personalul medical, inițial, s-a comportat foarte frumos, după care s-a produs o schimbare în atitudine. Doamna dr. N. nu i-a permis să intre în secție să îl supravegheze pe tatăl său. Mai mult, a blocat intrarea în secție închizând ușa secției pe dinăuntru iar surorile medicale au primit ordin să nu-i permită să intre. Petenta susține că, văzând astfel de lucruri, și-a chemat familia la spital și au rugat personalul medical să le permită să vadă pacientul, însă în zadar. Singura care i-a informat, contra cost, despre starea tatălui, a fost o infirmieră.

5.1.2. Petenta susține că ultima dată când și-a văzut tatăl nu mai avea stimulatorul asupra sa și era foarte supărat pentru că l-au legat de mâini și picioare ca pe un "hoț". Dimineața, tatăl petentei a fost transferat la reanimare și susține că

nici aici nu li s-a permis să intre, deși alte persoane puteau intra la rudele spitalizate. De asemenea, petenta susține că doctorii C. , soț și soție, precum și asistentele erau foarte nervoase pe aceasta și familia ei. Petenta susține că a intrat cu fratele său, fără știrea personalului medical, și a surprins o asistentă, pe nume A , cum îl pălmuia pe tatăl său. A venit și doctorul I , care i-a spus petentei că dacă mai amenință cu Poliția, PROTV-ul, presa, ei vor ști cum să se apere, pentru că „noi doctorii avem întotdeauna acoperire”.

5.1.3. Petenta susține că a luat legătura cu un renumit cardiolog din Timișoara și acesta i-a promis că îl va primi și interna pe tatăl său la spitalul din Timișoara, însă doctorii au refuzat să-i facă externarea pacientului, deși petenta și familia au dorit să dea seamă pe propria răspundere.

5.1.4. Petenta arată, de asemenea, că o asistentă a acceptat să lase fetița acesteia să doarmă într-un pat de spital, iar dimineața la ora 6 i-a spus: „doamnă, vă rog să vă luați copilul de aici pentru că am probleme cu colegile și cu pacienții, că de ce am primit evrei în secție”.

5.1.5. Petenta precizează că era 7,30 dimineața când a aflat întâmplător că tatăl său nu mai este în viață și după ce au început să plângă Dr. M de la secția reanimare a început să strige și să spună “duceți-vă dracu să miorlăiți în altă parte, fira-ți ai dracului de jidani”. Nu au trecut 5 minute, a venit paza și i-a somat să plece, însă petenta și familia sa au refuzat. Era coridorul plin de oameni care s-au scandalizat la cele văzute și au sărit în ajutorul acestora, dar degeaba căci paznicul I Ș avea ordin să-l scoată afară, și prin urmare, i-a târât cu forța și amenințări în curtea spitalului.

5.1.6. Petenta și familia sa au solicitat conducerii spitalului să le elibereze un raport în care se precizează ce tratament a primit tatăl său la secția de cardiologie și reanimare, precum și copie a raportului de autopsie, însă medicii au refuzat motivând că toate aceste informații sunt confidențiale chiar și după decesul pacientului.

5.1.7. În raport de aceste aspecte, petenta consideră că personalul medical a avut un comportament discriminatoriu, o atitudine antisemită, datorită naționalității familiei sale.

Susținerile Spitalului Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei

5.2.1. Spitalul, prin reprezentant, arată că pacientul G A M s-a prezentat în data de 26.08.2009 la unitatea de urgențe în stare foarte gravă, prezentând complicații majore ale unui infarct de miocard, consecințe ale unei boli preexistente și ale unei supradozări medicamentoase anterioare. Bolnavul a fost internat și i s-au oferit îngrijiri medicale corespunzătoare din partea medicului de gardă – Șef secție Cardiologie – Dr. N E apartenența etnică a pacientului neavând importanță pentru cadrele medicale. Ca urmare a agravării stării pacientului, în dimineața zilei de 27.08.2009 acesta a fost transferat în secția ATI a unității unde a fost tratat cu profesionalism, ca orice alt pacient, indiferent de etnie. Spitalul precizează că atât în perioada în care domnul G a fost internat în cele două secții, cât și ulterior, familia acestuia a manifestat un comportament

difficil, uneori chiar violent, proferând amenințări la adresa cadrelor medicale și ignorând toate regulile unității, complicând astfel activitatea cadrelor medicale.

5.2.2. În ceea ce privește nemulțumirea familiei cu privire la faptul că nu i s-a permis accesul permanent în cele două secții, Spitalul arată că în secția ATI accesul este complet interzis, fiind o zonă cu risc – situație stipulată în Ordinul nr. 1365 din 25.07.2008 privind organizarea serviciului de pază și a regimului de acces în unitățile publice cu paturi din rețeaua Ministerului Sănătății – art. 7, în secția Cardiologie fiind permis accesul vizitatorilor în intervalul orelor de vizită afișate. Aceste reguli au fost explicate familiei pacientului de nenumărate ori. Cu toate acestea, din compasiune pentru durerea rudelor, acestora li s-a permis accesul în secția ATI. Din păcate, dorința familiei de a sta în permanență lângă bolnav era imposibil de îndeplinit, dar nu din cauza apartenenței etnice a acestuia, ci doar din cauza unor reguli de a căror respectare depinde viața pacienților internați. Tot din compasiune pentru suferința familiei, personalul secției Chirurgie plastică – secție cu acces restricționat - a permis găzduirea în timpul nopții a minorei de 6 ani care însoțea rudele bolnavului, fapt ce a dus la anchetarea disciplinară a personalului sanitar.

5.2.3. Cu privire la transferul pacientului la o unitate medicală din Timișoara, Spitalul arată că, în urma solicitării verbale a familiei, cadrele medicale care s-au ocupat de îngrijirea bolnavului au refuzat și au explicat familiei că nu se poate realiza transferul doar în urma unei solicitări verbale, rudele refuzând să își asume în scris riscul și responsabilitatea transferului. Astfel, transferul nu a fost refuzat din cauza apartenenței etnice a pacientului, ci din motive legate de evaluarea riscurilor majore pentru viața bolnavului, aflat în stare critică. Referitor la acuzația petentei că au fost aruncați în stradă ca niște delincvenți de către paznicul Ilie Ștefan, se arată că acuzația este nefondată. Intervenția agentului de pază a fost solicitată de către Dr. M. - medicul de gardă din acel moment -, ca urmare a comportamentului neadecvat al familiei care insistă în mod nejustificat să fie primită într-o secție medicală în care accesul este interzis. Agentul nu nu a manifestat un comportament violent, ci și-a îndeplinit în mod corespunzător sarcinile de serviciu.

5.2.4. Cu privire la solicitarea rudelor din data de 01.09.2008 de a li se elibera o copie a fișei de internare a pacientului, precum și o copie a raportului de autopsie, unitatea a formulat un răspuns pe data de 08.09.2008 prin care li se comunica faptul că toate informațiile cu privire la starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, tratamentul, precum și toate datele personale, sunt confidențiale chiar și după decesul acestuia. Aceste informații pot fi furnizate doar în cazul în care pacientul își manifestă consimțământul în mod explicit sau dacă legea o cere în mod expres (legea drepturilor pacientului, art. 21 și art. 22).

5.2.5. Spitalul arată că situațiile invocate au făcut obiectul analizei în cadrul ședinței Consiliului Etic din data de 11.09.2008, iar în urma unei investigații minuțioase a actului medical prezentat de către cadrele medicale implicate, precum și a presupusei aversiuni față de pacient din cauza apartenenței etnice, Consiliul a constatat faptul că toate cadrele medicale s-au purtat cu profesionalism, oferind toate îngrijirile medicale necesare bolnavului. Ulterior acestei ședințe a fost

convocată o nouă întrunire a Consiliului Etic în data de 18.09.2008 pentru a se analiza notele explicative formulate de către medicii implicați.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3. De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să

analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strînsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.5. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.7. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director ia act de faptul că, în opinia petentei, faptele de discriminare sunt circumstanțiate prin atitudinea personalului medical aparținând părții reclamante constând în nepermiterea accesului în salonul în care se afla internat total sau, lipsa informării cu privire la starea medicală a pacientului, nepermiterea transferării pacientului la o unitate spitalicească din țară, modalitatea în care s-au asigurat îngrijirile medicale precum și afirmații ale personalului medical cu privire la apartenența etnică a familiei.

6.8. În raport cu principiul inversării sarcinii probei ce guvernează materia nediscriminării, prevăzut în art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, astfel cum a reținut în jurisprudența sa, (a se vedea Hotărârea nr. 180 din 17.07.2007, Hotărârea nr. 440 din 30.07.2008, Hotărârea nr. 292 din 14.05.2009 și altele) Colegiul a precizat că potrivit acestui principiu, persoana interesată, în cazul nostru, petentul/petenta, trebuie să indice suficiente elemente care permit presupunerea existenței unei discriminări. Aceste elemente pot fi considerate ca mijloace de probă în sprijinul existenței unui tratament diferit (excludere, restricție, preferință, deosebire) aplicat petentului direct sau indirect, însă trebuie precizat că raportat la prevederile art.20 alin.6 obligația care incumbă petentului/petentei este de „a dovedi existența unor fapte” ceea ce ne situează în domeniul principiului general al sarcinii probei ce revine petentului de a dovedi fapte, însă, ca excepție, legiuitorul stabilește, „fapte care permit a presupune existența unei discriminări directe sau indirecte”, astfel cum e definită de O.G. nr.137/2000, republicată. Acest aspect, impune din punct de vedere procedural, obligația petentului/petentei în susținerea afirmațiilor sale de a dovedi existența unei fapte, de natură a da naștere unei

prezumții de tratament diferit aplicat. În acest moment, persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. Or, sub acest aspect, se poate constata fără dubiu că rezultă excepția de la materia dreptului comun în ceea ce privește sarcina probei, devreme ce petentului nu îi incumbă obligația de a dovedi lipsa justificării tratamentului diferențiat (deosebire, excludere, restricție, preferință).

6.9. Desigur, trebuie subliniat că nu este impusă dovedirea unui fapt negativ cât a unui fapt pozitiv concret strâns legat de o justificare obiectivă și rezonabilă. În absența unei explicații "de nevinovăție" de natură a răsturna prezumția că un criteriu interzis a stat la baza tratamentului diferit, o jurisdicție sau o altă instanță competentă este în drept să constate existența unei discriminări. Aplicarea principiului inversării sarcinii probei este în mod similar contextualizat de Curtea Europeană de Justiție care arată că în cazul în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.10. Luând act de înscrisurile aflate la dosar, Colegiul reține că petenta invocă faptul că nu i s-a permis, de către dna. Dr. Nechita, să intre în secție să îl supravegheze pe tatăl său iar surorile medicale au primit ordin să nu-i permită să intre. (vezi infra parag. 5.1.1.) Petenta susține că același fapt s-a produs și la secția reanimare unde nu i s-a permis accesul iar la solicitarea sa ca pacientul să fie externat în vederea transferării, a fost refuzată. (vezi infra parag. 5.1.2.-5.1.3.) Același refuz este invocat în ceea ce privește neeliberarea înscrisurilor medicale solicitate (vezi infra parag. 5.1.6.) Întreg complexul de împrejurări imputat în speță este în strânsă legătură cu anumite afirmații ale personalului medical. În acest sens, petenta susține că o asistentă medicală a acceptat să lase fetița acesteia să doarmă într-un pat de spital, însă dimineața la ora 6 i-a spus: „doamnă, vă rog să vă luați copilul de aici pentru că am probleme cu colegile și cu pacienții, că de ce am primit evrei în secție” (vezi infra parag. 5.1.4) iar dr. M. de la secția reanimare, a declarat: „duceți-vă dracu să miorlăiți în altă parte, fira-ți ai dracului de jidani”. (vezi infra parag. 5.1.5.)

6.11. Pe de altă parte, Colegiul observă că, în opinia părții reclamante, pacientul aflat în stare foarte gravă, prezentând complicații majore ale unui infarct de miocard, a fost internat și i s-au oferit îngrijiri medicale corespunzătoare din partea medicului de gardă, Dr. N. E. apartenența etnică a pacientului neavând importanță pentru cadrele medicale. În secțiile arătate de petentă, accesul este interzis, secția ATI fiind o zonă cu risc – situație stipulată în Ordinul

nr. 1365 din 25.07.2008, iar în secția Cardiologie accesul este permis vizitatorilor doar în intervalul orelor de vizită afișate. (vezi infra parag. 5.2.2.) Transferul pacientului nu a fost refuzat din cauza apartenenței etnice a pacientului, cât din motive legate de evaluarea riscurilor majore pentru viața bolnavului, aflat în stare critică și în lipsa asumării scrise a familiei, a responsabilității de transferare. (vezi infra parag. 5.2.3.) În ceea ce privește comunicarea înscrisurilor medicale, partea reclamată a răspuns petentei invocându-se, potrivit legii, confidențialitatea informațiilor și posibilitatea prezentării acestora, doar în condițiile stipulate de lege. (vezi infra 5.2.4.)

6.12. Coroborat prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul reține din susținerile petentei, că faptele care ar prezuma săvârșirea unei discriminări directe împotriva sa, respectiv a familiei sale, se află în legătura directă cu apartenența etnică, imputată prin declarațiile cadrelor medicale. Corelativ prevederilor art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată, potrivit definiției discriminării directe, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

6.13. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Pornind de la premisa că, în speță, alegația tratamentului diferențiat se află în legătura cu apartenența etnică a petentei, respectiv a familiei sale, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct între faptele imputate și criteriul invocat (apartenența etnică). De asemenea, corelativ elementelor discriminării directe, trebuie analizată situația comparabilității sau analogiei dintre situația petentei și persoanele indicate ca intrând sub incidența unui asemenea raport.

6.14. Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de către părți, raportul de investigație al CNCD, Colegiul este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii vecine și conexe de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări prima facie împotriva petentei, respectiv a familiei sale, pe considerentul apartenenței etnice (naționalitatea evreiască). O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate directă între criteriul invocat (apartenența etnică) și tratamentul diferit imputat în cauză (nepermiterea accesului în secțiile medicale, neacordarea tratamentului, refuzul eliberării actelor medicale etc.) Din acest punct de vedere, Colegiul ia act de faptul că susținerile petentei cu privire la declarațiile personalului medical ce vizau în mod direct apartenența etnică a familiei sale și considerate ca motiv al tratamentului diferențiat în cauză, nu pot fi coroborate cu alte mijloace de probă, în afara propriilor afirmații. Or, în afara acestor afirmații necoroborate cu orice alte mijloace de probă ce ar fi putut fi indicate de petentă în strânsă legătură cu faptele, respectiv din înscrisurile și materiale probatorii aflate la dosar, nu se pot reține elemente probatorii de natură a permite presupunerea săvârșirii unei fapte de discriminare, în sensul prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Acest aspect al cauzei exclude

oportunitatea analizei elementului de analogie sau comparabilitate cerut de art. 2 alin.1 coroborat cu art. 1 alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților: G. L., cu domiciliul în jud. Galați; Spitalul Clinic Județean de Urgență Sf. Apostol Andrei, cu sediul în Galați, str. Brăilei, nr. 177, jud. Galați.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Data redactării 30.10.2009

Redactat. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

